ת"פ 15032/08/18 – מדינת ישראל,מדינת ישראל תביעות רחובות נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 15032-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופטת זהר דיבון סגל
בעניין:	מדינת ישראל
המאשימה	מדינת ישראל תביעות רחובות באמצעות עוה"ד אלינה מריאינובסקי
	נגד
הנאשם	פלוני
	באמצעות עוה"ד צעדה ועוה"ד גרבי

<u>גזר דין</u>

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בן זוג עבירה לפי סעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין.

כתב האישום

1. במועד האירוע היו הנאשם והגב' י' (להלן: המתלוננת) בני זוג המתגוררים יחד ברחוב ..... ברחובות (להלן: הדירה), כיום המתלוננת היא פרודתו של הנאשם. ביום 10.5.2018 ובאזור השעה 21:00 הגיעו הנאשם והמתלוננת לדירה ונתגלע בין השניים ויכוח אשר בעקבותיו נכנס הנאשם לדירה וסירב לאפשר למתלוננת להיכנס לדירה. בתגובה לכך הזמינה המתלוננת משטרה. רס"ל סרגיי מלינובסקי (להלן: רס"ל סרגיי) הגיע לדירה, שוחח עם הנאשם, גישר בינו לבין המתלוננת והנאשם אפשר למתלוננת להיכנס לדירה.

בהמשך לאמור בשעה 00:00 או בסמוך לכך, עת שהו המתלוננת והנאשם בדירה, נעל הנאשם את דלת חדר השינה ולא אפשר את כניסתה של המתלוננת לחדר. בתגובה לכך המתלוננת דפקה בחוזקה באמצעות ידיה ורגליה על דלת חדר השינה. או אז, פתח הנאשם את הדלת ותקף את המתלוננת בכך שהכה באגרופיו בפניה ובראשה וגרם לה לחבלות של ממש שהתבטאו באדמומיות, שריטות, נפיחות בלחי ימין וכן שריטה בזרוע ימין. בנסיבות אלו ומשחייגה המתלוננת למשטרה איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה באומרו: "אם לא תתני לי את הטלפון, אהרוג אותך" ואחז עם שתי ידיו בצווארה בחוזקה.

טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא ממעשיו של הנאשם, ובהם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה, בריאותה ושלוות נפשה, וזאת במיוחד כאשר המדובר בתקיפה שבוצעה בין כותלי ביתה ומצד בן זוגה. ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת ותוצאות מעשיו של הנאשם אשר ניצל את כוחו אל מול המתלוננת כאשר התנהגותה באותה העת לא הייתה לרוחו, תקף אותה גרם לחבלות בפניה, מנע ממנה להתקשר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

למשטרה ואיים עליה. לטעם המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה ועל כן עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

המאשימה התנגדה להצגתם של תסקירי שירות המבחן אשר הוגשו בשלבים המוקדמים, טרם מתן הכרעת הדין המרשיעה והתבססו על הודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן, הודאה ממנה חזר. הודגש כי כוחה של המלצת שירות המבחן הייתה יפה למועד בו ניתנה וממילא אינה הולמת את נסיבותיו של המקרה וחומרתו.

מכאן ובהיעדר עילה לחרוג מהמתחם לקולה או לחומרה, בהינתן ניהול המשפט עד תומו ללא נטילת אחריות, ומנגד לאור היעדר הרשעות קודמות וגילו של הנאשם, עתרה המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

את עמדתה תמכה המאשימה בפסיקה.

3. ב"כ הנאשם עמדו על נתוניו האישים של הנאשם ונסיבות חייו. הנאשם בן 71, נעדר הרשעות קודמות, איש משפחה אב לשני ילדים וסב לשמונה, עבד במפעל ביטחוני שנים רבות וזכה להערכה רבה (לא הוצגו מסמכים) וכן סובל מבעיות אורתופדיות (לא הוצגו מסמכים).

באי כוח הנאשם עמדו בהרחבה על טיבו של הקשר הזוגי אשר בבסיסו אינטרסים משותפים. מחד, רצונו של הנאשם בשליש האחרון של חייו לחיי זוגיות, ומאידך רצונה של המתלוננת להסדיר לכאורה את מעמדה בארץ באמצעות החיים המשותפים. ומכאן, לטענתם, נוצרו בין השניים מתחים הנובעים מפערים בתפיסות עולם הנוגעים בין היתר לרצונה של המתלוננת לעשות לפרנסתה והשעות המרובות אותן השקיעה בעבודתה. מתחים וכעסים אלו, כך נטען הובילו להרמת קול וויכוחים רבים, ואולם "מעולם לא הגיע למצב של אלימות" (עמוד 62 שורה 15). כאן ייאמר כי אין מקומן של טענות כנגד הכרעת הדין להתברר בשלב הטיעונים לעונש.

באשר לאירוע בו הורשע הנאשם, נטען כי מדובר באירוע בודד וקצר מבלי שקדם תכנון מוקדם לפגיעה במתלוננת וברף חומרה נמוך באשר המתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי (עמוד 62 שורות 29-31, עמוד 63 שורות 17-18). לאחר המקרה השניים חזרו להתגורר יחדיו ונעשה ניסיון לשקם את המערכת הזוגית, ללא הצלחה. עוד נטען כי לדאבונו הרב של הנאשם, כאשר ביקש להוציא את המתלוננת מביתו, נתקל בסירוב מצידה באופן שחייב נקיטת הליכים משפטיים.

עוד הפנו באי כוח הנאשם להתמשכות ההליכים בתיק זה, בין היתר לכך שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, החל בתהליך טיפולי בשירות המבחן ולאורו ניתנה המלצה לסיום ההליך בענישה שיקומית, חזרתו של הנאשם מהודאתו, שמיעת הראיות ועד להכרעת הדין. מכאן ביקשו כי תסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט בשלבים המוקדמים וטרם מתן הכרעת הדין המרשיעה, יוצגו כחלק מהראיות לעונש.

בסופו של דבר, ביקשו באי כוח הנאשם ליתן בכורה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובפרט גילו, העדר עבר פלילי, סיום הקשר עם המתלוננת, מצבו הבריאותי כפי שאף משתקף בחוות הדעת הממונה אשר לא מצאה את הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

במענה לשאלת בית המשפט הבהירו באי כוח הנאשם כי לא רק שאין צורך או טעם בהפנייתו של הנאשם לממונה על עבודות השירות פעם נוספת (עמוד 64 שורות 7-8), אלא שלעמדתם יש לבחון את שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם בדין שכן "הוא לא יוכל לעבוד, הרשעה תגמור לו את המעט שיש לו" (עמ' 64 שורה 8-9). על כן ביקשו כי הנאשם יופנה לשירות המבחן, וכלשונם "אני בטוח שהוא ישנה את דפוס החשיבה הוא לא אלים לא נוהג באלימות וקשה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לו להודות במה שהוא לא עשה" (עמ' 65 שורה 4).

למצער עתרו באי כוח הנאשם להסתפק בעונש מתון והרתעתי צופה פני עתיד. את עמדתם תמכו בפסיקה.

4. הנאשם בדברו האחרון חזר על כך שלא עשה דבר. אביא הדברים מפי אומרם: "אני מצר על כל המצב הזה שנקלעתי אליו. אני לא יודע איך נקלעתי לכל הסיפור הזה. אני לא אדם אלים כל החיים שלי אף פעם לא יודע מה זה בתי המשפט. זו השתלשלות של כמה דברים שהגעתי כאילו למצב הזה. היא הייתה הולכת מוקדם בבוקר וחוזרת בשעה 10:00-11:00 בלילה. היה לי קשה להשלים עם המצב הזה אבל **אני אף פעם לא הרמתי ידיים ולא הגעתי למצבים האלה**. היה שם ארונית אף אחד לא אמר שאני שברתי אותה. בכלל כל הדברים מסביב לא יודע איך נקלעתי למצב הזה. יש לי נכדים יש לי ילדים. יש לי 8 נכדים אחד בצבא ויורד למטה לילדה יש ילדים יותר קטנים בני 3 ו-5 ולבן שלי יש ילדים בגילאים שונים".

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

5. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם זכותה של המתלוננת לכבוד, להגנה על חייה ושלמות גופה וזכותה לשלוות נפש ותחושת ביטחון. עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, תופעה נפסדת שאינה חולפת ועל בית המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשי אלימות במשפחה בענישה משמעותית ומוחשית.

ראו רע"פ 340/21 אבראהים מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) בו נקבע:

> "כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))".

ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), בו נקבע (סעיף 7):

> "מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

> ענין מרוכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

כן ראו ע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל (19.04.2012), בו נקבע (סעיף 3):

> "קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכושו וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012))".

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת על מנעד רחב של עונשים המוטלים על נאשמים בעבירות אלו, החל ממאסרים מותנים ועד מאסרים ממושכים בפועל. מטבע הדברים בעבירות מסוג זה אפשר למצוא דרגות חומרה שונות בסופו של דבר העונש שנגזר תלוי במגוון שיקולים וביניהם חומרת המעשים; האלימות שננקטה; התוצאות והנזק שנגרם; הישנות העבירות; עבר פלילי; נסיבותיו של הנאשם וכיוצ"ב.

להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות אלימות רלבנטיים לענייננו:

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש "דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נשקלו נסיבות לקולה, הנתק שבין הנאשם למתלוננת והעדר הרשעות קודמות, ולחומרה היעדר הבעת חרטה מצד המבקש. נגזר על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה תוך מתן דגש על הצורך בגינוי חריף של מעשי הנאשם ועל ענישה שתהלום את חומרתם.

רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.02.2016) - המבקש הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. המבקש הגיע לביתה של המתלוננת ניפץ את מכשיר הטלפון שלה על קיר הבית, הכה בפניה ומשך בשערה. לאחר מכן הוסיף להכות בפניה ובראשה וגרם נזק לדלת הבית. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על המבקש נגזר עונש מאסר בן 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והעמיד את עונש המאסר על 18 חודשים שכן לא היה מקום לזקוף לחובת המבקש את הפרת תנאי שחרור.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

רע"פ 1631/12 פדידה נ' מדינת ישראל (27.2.2012) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובהפרת הוראה חוקית. המבקש הגיע לבית גרושתו בניגוד לצו, היכה אותה בידיו על ראשה ומצחה וגרם לה לחבלות של ממש במקומות שונים בגופה. לאחר מכן הוריד את חגורת המעיל וחנק באמצעותה את המתלוננת. בית משפט השלום גזר על המבקש עונש מאסר בן 18 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015) (הוצג על ידי המאשימה), נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש נעדר עבר פלילי אשר הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את בת זוגו בכך שסטר לה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה. בנוסף, במקרה קודם היכה בה באמצעות חגורה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן שכן המבקש לא החל בהליך טיפולי שיש בו להצביע על סיכויי שיקום. לבסוף נגזר על המבקש עונש מאסר בן 10 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנקבע כי בית משפט השלום עשה חסד עת חפף את מתחמי הענישה.

עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.8.15). המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשני אישומים בעבירה של תקיפת בת זוג ובאישום הראשון הורשע גם בעבירת איומים. דובר בבן 64 נעדר הרשעות קודמות שהיה גרוש מהמתלוננת בעת האירועים מושא כתב האישום, ולאחריהם נישא לה מחדש. שירות המבחן המליץ על שעות לתועלת הציבור ונמנע מהמלצה טיפולית. בית המשפט קיבל את הערעור באופן חלקי, קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בפועל לתקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות לבין מספר חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהודאתו של המערער ובמכלול נסיבותיו האישיות קוצרה תקופת המאסר בעבודות שירות והועמדה על 45 ימים (חלף חמישה חודשים). כן קוצרה תקופת המאסר המותנה.

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 25020-02-13 שמואל לוי נ' מדינת ישראל (5.5.2013) - הנאשם הורשע בכך שהכה את בת זוגו באגרופו בידה הימנית וגרם לה לסימן כחול. דובר באירוע יחיד, בנאשם נעדר הרשעות קודמות אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם על רקע הליך טיפולי שעבר ומתוך חשש לפגיעה בעיסוקו. בית משפט השלום בפתח תקווה (ת"פ 23775-01-10), כבוד השופטת (כתוארה אז) ע' רון, הרשיע את הנאשם וגזר את דינו לשני חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021) - המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים ותקיפה סתם בן זוג בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר אשר אפשר לרצותם על דרך של עבודות שירות ועד ל- 10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) (הוצג על ידי המאשימה), המערער הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג בכך שסטר לה, כשהתרחקה ממנו תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והתחשב בגזירת דינו בעברו הפלילי של הנאשם שלא ריצה מאסר מעולם ובהמלצה שלילית של שירות המבחן. ערעור על חומרת העונש נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), המערער הורשע בעבירה של תקיפה סתם, בית משפט השלום עמד על עברו הפלילי של הנאשם, על היעדר תסקיר או אופק שיקומי וכן על כך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר. נגזר על הנאשם עונש מאסר בן 11 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעורו נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.19) המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו הגורמת חבלה של ממש. הוא הכה אותה מספר פעמים לנגד עיני בתם הקטינה, וכשניסתה להתרחק ממנו הלך בעקבותיה והכה בראשה, אחז בזרועותיה, השכיבה על הרצפה והכה בראשה ובגופה, משך בשערה והכה אותה בפניה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, ולאור הליך טיפולי ממושך שעבר המבקש והמלצה חיובית של שירות המבחן וגזר את עונשו למאסר בן 10 חודשים. ערעורו נדחה.

ע"פ (מחוזי חיפה) 6003-11-10 אנדרי דריאבין נ' מדינת ישראל (13.1.2011) - בית המשפט המחוזי קיבל חלקית ערעור על חומרת העונש (על רכיב המאסר המותנה). המערער הורשע בתקיפת רעייתו בכך שאחז בשערות ראשה ובידיה ועקב כך נחבלה באופן שנגרמו סימנים כחולים בזרועותיה. כן תקף המערער את בנו בכך שדחף אותו והפילו. המערער נדון לעונש מאסר בפועל למשך 5 חודשים שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 6188-04-19 מדינת ישראל נ' קולסניק (12.4.2021) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג. הנאשם נעדר עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן חלקי בלבד. לאור זאת קבע בית המשפט מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל. לבסוף, גזר בית המשפט על הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נוספים.

8. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים, ככל שמדובר בעבירה בודדת, נעה בין מאסר מותנה ועד לשנת מאסר. גם כאן אפשר למצוא דרגות חומרה שונות והעונש שנגזר בסופו של דבר תלוי במגוון שיקולים וביניהם, טיבם של האיומים, אופיים, מיהות המאיים, אופן השמעת דברי האיומים וכן שילוב עבירת האיומים עם עבירות אחרות. להלן רשימה בלתי ממצה של גזרי דין בעבירות איומים רלבנטיים לענייננו. רע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.2016); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' מור (07.05.2017); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.2015); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' מהרט (25.03.2014) ות"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

9. בחינה יסודית של יתר פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה מלמדת כי אלו אינם ברי השוואה בשל שונות הנסיבות וחומרתם הרבה ביחס למקרה הנדון. לדוגמה: ברע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2015), הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בחמישה אישומים שבוצעו בתוך שנה, אלימות קשה ומתמשכת כתוצאה ממנה נגרמה למתלוננת חבלה של ממש אשר באה לידי ביטוי בדימום בעין ובמקרה אחר נשברה לה שן. מנגד פסקי הדין אליהם הפנו באי כוח הנאשם מבוססים על הודאה ונטילת אחריות וחריגה לקולה משיקולי שיקום, ולא מצאתי כי תוצאה זו רלבנטית

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

להליך דנן.

10. מהכרעת הדין עולה כי מדובר באירוע חריג ובודד שהתרחש במהלך חייהם המשותפים של בני הזוג, על רקע וויכוח בין הנאשם והמתלוננת, מתוך התפרצות כעס רגעית וללא תכנון מוקדם, ללא תחכום או אכזריות, ללא שימוש בנשק קר או חם. הנאשם באקט משפיל אך שאינו עולה לכדי עבירהמצא לנכון לנעול את המתלוננת מחוץ לדירתה ורק לאחר התערבות המשטרה ניאות להכניסה לביתה שלה. בהמשך נעל את דלת חדר השינה בפני המתלוננת ולפיכך נאלצה המתלוננת לדפוק ולבקש כי הנאשם יפתח את הדלת ויאפשר את כניסתה לחדר השינה וכאשר הנאשם ניאות לבסוף לפתוח את דלת חדר השינה, תקף בפתאומיות את המתלוננת במכות אגרוף בפניה ובראשה וגרם לחבלות שהתבטאו באדמומיות, שריטות, נפיחות בלחי ימין וכן שריטה בזרוע ימין שלא הצריכו טיפול רפואי. מעשיו האלימים של הנאשם נמשכו אף כאשר ביקשה המתלוננת להתקשר למשטרה, ובתגובה מנע זאת הנאשם ממנה ואיים עליה באומרו: "אם לא תתני לי את הטלפון, אהרוג אותך" ואחז עם שתי ידיו בצווארה בחוזקה. המתלוננת נותרה חבולה, חסרת אונים, ללא עזרה, ללא מקום בטוח להימצא בו (אף לא בביתה שלה) ורק צעקותיה או שמא יהא זה נכון לומר זעקותיה לעזרה, הם אשר הביאו את השכנה להתקשר למשטרה.

הפגיעה במתלוננת אינה גופנית בלבד אלא כוללת פגיעה מנטלית רגשית, חמורה לא פחות ואולי אף יותר. המתלוננת העידה ארוכות בפניי ואפשר היה לחוש בעדותה את הפחד והעלבון הצורב שחשה כאשר נאלצה לעמוד בפני דלת סגורה להתחנן כי זו תפתח בפניה ומשנפתחה לבסוף, הותקפה המתלוננת בפתאומיות בפרץ אלימות על ידי הנאשם אשר בו שמה מבטחה. ניכר היה היטב כי תחושת הכאב והעלבון מלווים את המתלוננת גם היום (עמוד 24 שורות 26-27, עמוד 26 שורות 21 ו-31). מדובר בנזק שאינו נמחה במהירות או בקלות.

11. בהכרעת הדין אף נדרשתי לרקע ולנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, בין היתר, תסכולו של הנאשם ממערכת היחסים הזוגית הן מרצונה של המתלוננת לבסס את עצמה מבחינה כלכלית ולסייע לבני משפחתה מבחינה כספית והן משעות עבודתה המאוחרות. רצונותיה וצרכיה של המתלוננת לא תאמו את תפיסת עולמו של הנאשם ועמדותיו הנוקשות בנוגע לתפקידן של נשים במערכת יחסים זוגית. עוד התרשמתי כי הנאשם ניצל את חולשתה של המתלוננת, מעמדה בארץ ותלותה בו, סבר כי יש באפשרותו להענישה, לחנכה ולרסנה, בין היתר כאשר הנאשם מחד אחז באשרת השהייה הזמנית כ"קלף מיקוח" וסירב לחדשה ומאידך לא מצא לנכון לסיים את מערכת היחסים הזוגית מתוך חשש שייאלץ לשלם למתלוננת את הפיצוי המוסכם בהתאם להסכם הממון.

12. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א)וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים המוגנים שהיא בינונית גבוהה ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש המתאים לנאשם

13. לא מצאתי את כי קיימים שיקולים לסטייה מהמתחם לקולה או לחומרה וכן לא מצאתי מקום לשקול אפשרות סיום ההליך באי הרשעה. לפיכך, יש לקבוע עונשו של הנאשם בתוך המתחם תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין) כדלקמן:

הנאשם יליד 1950; אב ל-2 ילדים בוגרים; סב ל-8 נכדים; בעברו עבד כ..... כ-41 שנים; הנאשם סובל מבעיות אורתופדיות (לא הוצגו מסמכים); הנאשם נעדר עבר פלילי; בשלב הטיעונים העונש לא התייצבו עדי אופי מטעמו, אך

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

יילקחו בחשבון עדויותיהם של ג' וא' אשר העידו על אופיו הטוב בפרשת ההגנה.

עוד לקחתי בחשבון כי לאחר המקרה הנאשם והמתלוננת עשו ניסיון לשקם את מערכת היחסים. משניסיון זה לא צלח, נפרדו השניים ואין ביניהם קשר. נתתי דעתי להחלטת בית המשפט לענייני משפחה אשר הוצגה מטעם ההגנה בשלב שמיעת הראיות ממנה עולה כי "בית המשפט הציע לתובע (לנאשם) לשלם לנתבעת (המתלוננת) את 50,000 ₪ הנוספים אשר נמצאים בנאמנות אצל עורכת הדין שלו וזאת בכפוף לכך כי הנתבעת תחתום על המסמכים לצורך התרת נישואיהם ובכך לגדוע את הקשר ביניהם, אולם התובע סירב" (נ/5). על אף שהליך התרת הנישואין טרם הושלם יש לתת משקל לעובדה כי אין טענה כנגד הנאשם בפרק הזמן הנכבד שחלף ומכאן שהחשש להישנות אירועים נוספים בינו לבין המתלוננת אינו גבוה.

ניהול המשפט לא ייזקף לחובת הנאשם שכן זכותו לנהל את ההליך כראות עיניו, אך הנאשם לא זכאי, כמובן, להקלה הניתנת למי שמודה במיוחס לו, מביע חרטה, לוקח אחריות וחוסך מזמנם של העדים ומזמנו של בית המשפט.

בהתאמה לא נתתי משקל לחלוף הזמן, דומה כי התמשכות ההליכים נעוצה בדרך בה בחר הנאשם לנהל את משפטו, ההודאה בכתב האישום המתוקן, הליכים אל מול שירות המבחן, החזרה מהודאה ועד לשמיעת הראיות. זוהי כמובן זכותו המלאה, אך בוודאי שלא יצא נשכר מכך.

באשר לתסקירי שירות המבחן, ההגנה כאמור מצאה לנכון להציגם בפני בית המשפט וביקשה להיבנות מההמלצה השיקומית שניתנה בסופם. ואולם לאחר ששקלתי בדבר לא מצאתי להידרש לתוכנם. צודקת המאשימה כי אלו התבססו על הודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן, הודאה שכידוע חזר ממנה. מאז נשמעו ראיות והנאשם לא חס על המתלוננת בעדות מורכבת בבית המשפט וניהל ההליך עד תום ולפיכך לא תוכל עוד המלצת שירות המבחן לעמוד.

שמעתי מהנאשם כי השתתף בהליכים טיפוליים בשירות המבחן, עם זאת לא מדובר בהליך שיקומי משמעותי המצדיק חריגה ממתחם הענישה. אוסיף כי התבטאויותיו של הנאשם בעדותו לפניי כלפי המתלוננת בניסיון בוטה להשחיר את פניה ולהשליך את האחריות לפתחה, תוך חוסר הבנה ומודעות לחומרת מעשיו ותוצאותיהם, לפסול במעשיו, מלמדות לא רק על כך שההליך הטיפולי נמצא בשלב מוקדם, אלא יש בהן ללמד על כישלונו.

גם לאחר שחלף זמן ניכר ואף לאחר שניתנה הכרעת הדין, גם בדברו האחרון לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו, ניכר היה כי מצמצם ומפחית מחומרת ותוצאות מעשיו. התרשמתי כי אין ביכולתו של הנאשם להביע אמפתיה למצבה של המתלוננת או לפגיעה הקשה בה.

עוד התרשמתי כי בקשתו של הנאשם לשוב ולהשתלב בהליכים טיפוליים נאמרה מהפה אל החוץ, היא אינה נובעת מהבנה או הפנמה של הפסול במעשיו, אלא שנובעת היא מהלחץ המשפטי ומהחשש מתוצאות המשפט. כידוע, אין לנאשם זכות קנויה כי ייערך תסקיר בענייננו לבטח אין כל הצדקה להפנות את הנאשם פעם נוספת לשירות המבחן, בשלב כה מתקדם וכאשר הנאשם אינו מקבל אחריות למעשיו.

לנוכח גילו של הנאשם והעדר עבר פלילי הייתי נכונה לשקול את האפשרות כי העונש שיוטל ירוצה בדרך של עבודות שירות ואולם בשל מצבו הבריאותי הממונה לא מצא את הנאשם כשיר לנשיאת המאסר בדרך זו. מעבר לכך, הנאשם הצהיר באופן חד משמעי כי אפשרות זו אינה עומדת על הפרק ומכאן לא מצאתי טעם להפנותו בשנית לממונה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עוד אומר כי התנהלות הנאשם אל מול הממונה על עבודות השירות והאופן שבו הביע עמדה ברורה לפיה אינו מעוניין לרצות עונשו בדרך זו, בעודו עובד לפרנסתו וכאשר נטען כי הרשעה תפגע ביכולתו להתפרנס, ממחישה אף היא את חוסר התובנה של הנאשם באשר לחומרת מעשיו והענישה המתבקשת מהם.

מעשיו של הנאשם ראויים לענישה ממשית שיהא בה כדי להלום את חומרתם, להמחיש לנאשם את משמעותם והפסול במעשיו ולהרתיעו מפני חזרה על מעשיו. עם זאת, לא אוכל להתעלם מהפגיעה הקשה הצפויה למבקש מן העונש שכן לא זו בלבד שלא נאסר מעולם אלא גם לא עמד לדין עד למקרה דנן ומכאן לא אמצא עמו את הדין ואגזור את עונשו ברף התחתון של המתחם.

תוצאה

14. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, מועד תחילת ריצוי העונש ביום 20.7.2021; אז יתייצב הנאשם לריצוי מאסרו עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים", או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336;

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון או פשע;

ג. קנס בסך 1,000 ₪ אשר ישולם לא יאוחר מיום 1.07.2021 הקנס ישולם ב 5 תשלומים שווים ורצופים;

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ לעדת תביעה 2, הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.7.2021.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן צו כללי למוצגים.

ניתן היום, כ"ב סיוון תשפ"א, 02 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©